

ERKEK ÇOCUKTAN BABAYA DÖNÜŞÜM: BABALIK

TRANSFORMATION FROM A BOY TO A FATHER: FATHERHOOD

Yrd. Doç. Dr. Zihniye OKRAY

Lefke Avrupa Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, Lefke, KKTC

zokray@eul.edu.tr

ÖZET

Babalık sadece dölleyen işlevi yani sadece biyolojik bir işleve indirgenemez. Çocuk yapmak, bir kadını gebe bırakmak aslında erkek olmaktan babalığa atılan bir adımdır ve bir çocuk yapmak düşlemi erkeklerde çok erken yaşlarından itibaren varolan bir düşlemdir. Bir erkeğin babaya dönüşümünde erkek çocukluktan itibaren birçok değişim meydana gelmektedir. Babalık kavramını açıklayabilmek için; erkek çocukta çocuk arzusunun gelişimi, babalığın aktarımı, babanın adı ve babalık işlevine değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Babalık, psikanaliz, babalık işlevi, çocuk arzusu

ABSTRACT

Fatherhood can not be counted just as fertilization process of the ovum. To have a baby, the impregnate a woman in fact is a big step taken from the man as being a man and transform to a father. Also the desire to have a baby is also present in man's psychic world as a archaic phantasy. On the road of transformation of a man to a father in fact consists of too many changes since the childhood of a boy. In order to explain the term fatherhood, in this study child desire in a boy, the transition of fatherhood, the name of father and the function of father is going to be explained.

Key Words: Fatherhood, psychoanalysis, the function of father, desire to having a baby.

ERKEK ÇOCUKTA ÇOCUK ARZUSUNUN GELİŞİMİ

Brunswick (1940) kız ve erkek çocukların tümünde Ödip öncesi dönemlerde başlayan çocuk arzusu olduğundan bahsetmiştir (1)

Jacobson (1950) erkek çocuklarda çocuk arzusunun gelişiminin Ödip öncesi dönemlere rast geldiğini vurgulamıştır. Başlangıçta kız ve erkek çocuklar için benzer gelişen çocuk arzusunun erkek çocukta cinsiyetler arası farkın keşfiyle değişime uğramaktadır. Kastrasyon karmaşası kız ve erkek çocukların düşlemlerinde farklılıklara yol açmaktadır. Erkek çocuklarda vajinanın keşfi, kastrasyon karmaşasını harekete geçirecek ve baba ile olan fallik özdeşime neden olacaktır. Brunswick'e göre erkek çocuk bebek büyütme düşleminde vazgeçecektir. Ödipal düşlemler içerisinde annesinden çocuk sahibi olma düşleminde ve kadını gebelikten vazgeçmesi normal gelişim için önemli adımlardır. Bu dönemde iki önemli deneyim olan kastrasyon karmaşası ve yeni bir bebeğin doğumu önemli rol oynamaktadır (2)

Manninen (1993) 'tam bir erkek olma arzusu mümkün müdür?' sorusunu sorarak erkekteki çocuk arzusuna farklı bir bakış açısı getirmektedir. Bir erkek için annelik babalık olmadan var olamaz demektir. Bir erkek kendi kadınına bir bebek yaparak onu anne yapmaktadır. Kadını anne yapmak erkeğe onu hem kadın hem de anne olarak tatmin olmasını sağlamaktadır. Bir erkeğin karısını hamile bırakması hem kadında hem de erkekte narsisistik bir bütünlük sağlayacaktır. Bu aynı zamanda erkeğe tümgüçlülük olarak da doyum getirecektir. O yeni bir hayat üretmiştir. Bir çocuğun olması temel üçlemeyi oluşturmaktadır. Anne-baba-çocuk üçgeni bu üçgeni oluşturan herkes için narsisistik bir doyumdur. Bir çocuğun olması anne-çocuk simbiyotik ilişkisini oluşturan ve destekleyen olarak erkeğe onun bir hayat üretmedeki yeterliliğinin ve erkeksiliğinin kanıtı olacaktır. Babanın oğluya olan ilişkisi kızıyla olan ilişkisinden farklılıklar göstermektedir. Erkeklerin doğacak çocuğun cinsiyeti konusunda besledikleri umutlar genellikle erkek çocuk üzerine yoğunlaşmıştır. Erkekler erkek çocuk isterler. Erkekler için erkek çocuk kendilerinin fiziksel devamlılıklarını, erkeksiliklerini ve muhtemel gelecek kuşakların da sembolü olarak düşlenmektedir. Yani erkek için erkek çocuk ölümsüzlüğün sembolüdür (3)

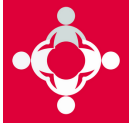
BABALIĞIN AKTARIMI

Psikanaliz Sözlüğünde baba kelimesine bakıldığında bizi yönlendirdiği yer Ödip Karmaşası oluyor. Ödip Karmaşası çocuğun ebeveynlerine karşı duyduğu düşmanca ve aşk dolu ilişkiyi tanımlamaktadır. Oedipus'un hikayesinde olduğu gibi olumlu durumunda, aynı cinsiyetteki ebeveyni öldürme arzusu ve karşı cinsteki ebeveynine duyulan cinsel arzudur. Olumsuz durumunda ise aynı cinsiyetteki ebeveynine duyulan aşk ve karşı cinsiyetteki ebeveynine duyulan kıskançlık yüklü nefret duygularını içermektedir (4)

Freud'a göre Ödip karmaşasının en yoğun olarak yaşandığı dönem 3 ile 5 yaşları arasında yani fallik dönemde olmaktadır. Şiddetinin azalması çocuğun artık gizlilik dönemine girdiğinin bir göstergesidir. Puberteyle birlikte bu karmaşa yeniden gözden geçirilip obje seçimleri yapılmaktadır. Ödip karmaşası kişiliğin yapılanmasında ve arzunun yönünün belirlenmesinde temel rolü oynamaktadır (5)

Psikanaliz Ödip karmaşasını, psikopatolojinin oluşumunda temel eksene oturtmaktadır. Her bir psikopatoloji türünü tanımlamakta ise Ödip karmaşasının görünümleri ve çözümleri yer almaktadır. Ödip karmaşasının üçgen yapısını bulmaya çalışır, çünkü psikanalize göre Ödip karmaşası evrenseldir. Freud'un Ödip karmaşasının keşfi 1910 yılından önceye dayanmaktadır. Freud Ödip karmaşasını kendi kişisel analizi sırasında annesine duyduğu arzu ve babasına duyduğu çelişkili duygularından bahsetmektedir. Ödip karmaşası ilk olarak basit veya olumlu versiyonuyla yani mitolojide olduğu haliyle karşımıza çıkmaktadır. Fakat Freud bunun bir basitleştirme olduğunu vurgulayarak gerçek deneyimin daha karmaşık bir şekilde ortaya çıktığını belirtmiştir. Şöyle ifade eder 'çocuk çok erken bir yaşta anne memesinden yola çıkan ve bağlanma tipinde bir nesne seçiminin prototip olan, annesine yönelik bir nesne yatırımı geliştirir, babasıyla da onunla özdeşleşme yoluyla hesaplaşır. Bu iki ilişki bir süre yan yana ilerler, ta ki çocuk anneye karşı cinsel istekleri güçlenip, babanın bu istekler önünde bir engel olduğunun algılanmasıyla yani Ödip karmaşası ortaya çıkıncaya kadar. O zaman baba özdeşleşmesi düşmanca bir renk kazanır ve onun annenin hayatındaki yerini alabilmek için babayı ortadan kaldırma dileğine dönüşür. O andan başlayarak babayla ilişkiler çift-değerlidir. En başından beri varolan çift-değerlilik görünür hale gelmiş gibidir. Babaya karşı çift-değerli tutum ve anneye karşı sevgi dolu nesne ilişkisi, oğlan çocuğu için basit, olumlu Ödip karmaşasının içeriğini oluşturur (6)

Daha derin bir araştırma ise olumlu ve olumsuz olmak üzere iki türlü olan ve çocukta bulunan çift-cinsellikten kaynaklanan bütünsel Ödip karmaşasını ortaya koyar; yani oğlan çocuğu yalnız babasına karşı çift-değerli bir tutum alıp buna uygun olarak da annesine sevgi dolu bir nesne seçimi göstermemekte, tersine aynı zamanda kız çocuğu gibi davranarak, babasına sevgi dolu kadınsı bir yaklaşım ve buna koşut olarak da annesine kıskanç- düşmanca bir tutum göstermektedir. Nevrotiklerin bütünsel bir Ödip karmaşası bulunduğunu varsayar. Ödip karmaşasının ortadan kalkmasıyla, içinde dört yöneliş bir anne özdeşleşmesi, bir de baba özdeşleşmesi ortaya çıkartacak şekilde gruplaşır, baba özdeşleşmesi, olumlu karmaşanın anneye yönelik nesne ilişkisini muhafaza ederken, olumsuz karmaşaya ait olan babaya yönelik nesne ilişkisini ortadan kaldırır. Aynı şey gerekli değişiklikler yapılarak anne özdeşleşmesi için de söylenebilir. Bir bireyde bu iki özdeşleşmenin farklı şiddetlerde belirlenmesi, bu bireyde iki cinsel yönelimden hangisinin ağır bastığını ifade edecektir. Benlik herhalde bu değişim, benin öbür içeriklerine karşı bir benlik ideali yada üstbenlik olarak ortaya çıkar. Üstbenin ben ile ilişkisi böyle baba gibi olmasının yanısıra böyle baba gibi olamazsın yaşağını da içerir. Yani babanın her yaptığını yapamazsın bazıları onun ayrıcalığı olarak kalmalıdır. Ebeveyn özellikle de baba Ödip dileklerinin gerçekleşmesine bir engel olarak gördüğünden, bebeksi ben aynı engeli kendi içinde oluşturarak kendisini güçlendirir. Üstben babanın özelliklerini korur ve Ödip karmaşası ne denli güçlü ise, otoritenin, din eğitiminin, derslerin etkileriyle bastırılması ne denli çabuk olduysa, üstben de sonradan vicdan ya da bilinçdışı suçluluk duyguları halinde benlik üzerinde o kadar şiddetle egemen olacaktır. Üst benlik Ödip karmaşasının mirasçısıdır. Benlik ve ideal arasındaki çatışmaların, gerçek olanla ruhsal olan arasındaki, dış ve iç dünya arasındaki zıtlıkları yansıttığını söyleyebiliriz (4, 5)

Erkek hastaların ruhsal dünyalarında babaların önemi çok büyüktür ve bu önem onların babalıkla ilgili duygularını da geliştirmektedir. Erkeklerden beklenen aile ağacını devam ettirmeleridir ve bu da kendi soyadlarını aktaracak bir kuşakla ancak olabilir. Babalar bu kadar önemli kişilerken babalık psikanalitik literatür içerisinde çok fazla açıklanmamıştır. Bu yüzden Lacan babanın adı kanunuyla bize önemli bilgiler vermektedir. Lacan babanın adı kavramını geliştirmiştir. Babanın adı düşüncenin ve simgesel düzenin anahtarıdır. Lacan'a göre dili oluşturan ve bunu da simgesel düzeni ortaya çıkararak yapan babanın adıdır, babanın anne tarafından adlandırılmasıdır. Babanın adını koyan annedir çünkü annenin düşlemi sayesinde baba, babalık işlevini yerine getirebilir, babanın kabul görebilmesi için annenin, kendi ve çocuk arasına onu bir üçüncü olarak adlandırması gerekmektedir. Lacan'a göre babalık işlevi yasanın aktarımını sağlamaktadır. Yani enest yasağı. Enest yasağı oğlu anneye aynı zamanda babayı oğluna yasaklamaktadır. Babalık işlevinin diğer bir unsuru da soyzinciri oluşturma ve döllemedir. Oğlun kendisi gibi dölleyici olmaya hak kazanması, dölleme ve soyzinciri ilişkisi baba-oğlu ilişkisini yeniden ortaya koyacaktır. Yani oğluna yasakları çiğnemenen babası gibi olmanın yolu açılacaktır (7)

BABANIN ADI VE BABALIK İŞLEVİ

Freud, Ödip Karmaşasını kendi otoanalizi sırasında keşfetmiştir ve bunun evrensel intrapsişik bir çatışma, cinsel gelişimin temel düşlemi ve duygusal gelişimin belirleyicisi olduğunu vurgulamıştır. Çalışmalarının başından itibaren temel karmaşanın Ödip Karmaşası olduğundan bahsetmesine rağmen, karmaşanın bu isimle adlandırılması 1910 yılında gerçekleşmiştir. Leonardo Da Vinci hakkında yazmış olduğu makalesinde Freud, babanın ailede olması veya olmaması durumunda kız yada erkek çocuğun annesine yönelik libidinal dürtülerini düzenlemesinde ne kadar önemli bir role sahip olduğunu vurgulamıştır. Bu libidinal dürtülerin çocuk yaklaşık 3 yaşında iken ortaya çıktığını söylemiş ve bu yaş çocuğunun karşı cinsiyetteki ebeveyniyle özel bir ilişki istediğini bu durumun da kendisini aynı cinsiyetteki ebeveynle bir rekabet ilişkisi içerisinde soktuğunu yazmıştır. (8)

Cinsiyet farklılıklarının önemli olduğunu vurgulayan Freud, kız ve erkek çocuklar için sonuçlarının aynı olmadığını vurgular. Çocuk cinselliği üzerine yazmış olduğu makalede, Freud her iki cinsiyetteki çocukların hem kadının hem de erkeğin yapılanmalarının farklılığını vurgulayarak kız çocuklar kastrasyonu bir gerçek olarak algımlarken, erkek penisi olduğuna inandıklarını savunmuştur 1920'de çocuk cinselliği üzerine olan kuramını yeniden gözden geçirir. Oral ve anal organizasyonların yanına bir de üçüncü bir dönem olan fallik dönemi ekler. Bu dönemde çocuk her iki cinsiyet için tek bir cinsel organın olduğunu, erkek cinsel organının önemli olduğunu fakat bunun phallus diye nitelendirilmesi gerekliliğini öne sürer. Fallik dönemin öneminin kastrasyon tehdidi ile bastırıldığını öne sürer. Aynı makalede kız ve erkek çocuklar için ruhsal çocuklar bunun olabilme olasılığının korkusunu kabul ederler. Erkek çocukta kastrasyon tehdidi Ödip karmaşasını sonlandırırken kız çocukta kastrasyon Ödip karmaşasını başlatır. Kadın cinselliği isimli makalesinde pre-oedipal dönemin her iki cinsiyet için önemli olduğunu keşfeder. Freud, yazılarında babanın olumlu yönü üzerinden çok korkulan, kastre eden baba üzerinde durmuştur. Özellikle Pre-oedipal babayla ilgili rolleri belirleyen, Freud'un kuramında pre-oedipal baba aşk ve özdeşimin erken nesnesi, benlik ideali, bilgi, kıskanılan nesne, tanrısal güçlü tümgüçlü birey, koruyucu ve kastratif otorite figürü olarak anlatılmıştır. Bunların yanısıra Freud babaya bakım veren kişi rolünü de anneye de destek olan kişi rolünü vermiştir. Özellikle Küçük Hans vakasında Freud, 'çocukta duygu çatışmasına yol açan onun şimdi, bir rakip olarak nefret ettiği, ama bir zamanlar sevdiği ve yine de sevmesi gerekli, kendisine örnek, oyun arkadaşı ve ilk yıllarda bakıcı olan babanın durumu budur' diyerek babanın sadece olumsuz özdeşim kurulan kişi değil, olumlu özdeşim kurulan ve hatta bakım veren kişi olarak görüldüğünü de ifade etmiştir. (9)

Melenie Klein çocuğun annenin bedeni veya rahmiyle kurmuş olduğu ilk ilişki üzerine yoğunlaşır. Anne çocuk arasında ilk aylarda gelişen ikili ilişki, pregenital dönemde Ödip karmaşası ve üstbenlik gelişiminden bahseder. Klein Ödip karmaşasının süten kesmeyle birlikte başladığını iddia eder.

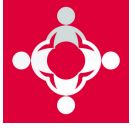
Klein'in düşüncesine göre Ödip karmaşası annenin bedeninden ve içeriklerinden tetiklenerek ortaya çıkar. Libido gelişiminin anal-sadistik döneminde yaklaşık 2 yaş civarında, kız ve erkek çocuklar annenin bedenine ve içeriklerine ilgi duymaya başlarlar, başlangıçta atıklar, daha sonra kısmi objeler olarak, bebekler, göğüs ve penis gibi farklılaşırlar. Bu dönemdeki çocuk annenin bedeninin zenginliklerle dolu olduğunu düşlemler ve onunla özdeşim kurar. Ödip karmaşasının bir kısmında çocuğun babanın penisinin annenin bedeninin içerisinde olduğunu düşlemesidir. Erkek çocuk babanın penisini yok etmek ister böylece annenin bedenine sahip olabilir. Kız çocuk da babanın penisine sahip olabilmek için annenin bedeniyle özdeşim kurar. Bu birleşmiş ebeveysel figür – annenin babanın penisinin sürekli içinde olması düşlemi- her iki cinsiyet için de endişe kaynağıdır. Klein'a göre Ödip karmaşasının pregenital dönemi anne merkezlidir. Bu dönemde babayla olan ilişki hem kız hem erkek çocuk için anneye sahip olduğu için kıskançlık, rekabet içermektedir. (10,11)

Bion Ödip karmaşasını iki farklı yönde genişletir. Birincisi mitteki Sphinx'in önemi ki bu insanoğlunun kendi hakkındaki merakını simgelemesi ve ikincisi de insanoğlunun bütün kibiriyle ne pahasına olursa olsun gerçeği araması. Ödip miti psişik gerçeklikteki bilginin kaynağıdır. Bu bilgi çocuğa ebeveynleri arasındaki ilişkiyi anlamasına yardımcı olup gerçekliğe uyumunu sağlar. Eğer bu gerçekle başedilemezse haset, açgözlülük ve sadisim ortaya çıkar ve ebeveynlere karşı yıkıcılık oluşur. Bion psikotik ve ciddi sınır patoloji vakalarında içsel bir Oedipal çiftin olmadığını bulmuş ve bu durum da deneyimlerden öğrenme ve düşünce kapasitelerini bozmuştur. (10,11)

Winnicott'un psikanalize katkısı çocuk gelişimi alanında daha yoğundur. Bebek ve annesel bakım birliktedir ve bir bütün oluştururlar demektir. Winnicott yeterince iyi anne kavramından bahsederken anne ve çocuğu bir arada tutan kişinin baba olduğunu vurgular. Yani annenin yeterince iyi bir anne olmasının koşulu babanın her ikisini de kapsayan olması yolundan geçmektedir. Klein gibi Winnicott'un kurama katkısı anne merkezlidir. Bebek hayatta kalabilmek için annenin ilgisi ve sevgisine bağımlıdır. Anne de bebeğe ilgi ve sevgi verebilmek için babaya ve babanın desteğine ihtiyaç duymaktadır. Psikanalitik kuramda Lacan ile birlikte Freud'a bir geri dönüş yaşanmıştır. Lacan ve Freud arasında temel farklılıklar bulunmaktadır. Lacan'a göre bilinçdışı dil gibi yapılanmaktadır ve baba dil sisteminin kanununu baba belirlemektedir. Bu kanunla birlikte anne ve çocuk arasındaki yanılısamalı birlikteliği baba ayırmaktadır. Dil, Ben ve Ötekini ayırandır demektir. (10,12)

Lacan'a göre düşünmeyi sağlayan, dili oluşturan ve bunu da simgesel düzeni ortaya çıkararak yapan babanın adıdır. Babanın kim olduğuna yönelik şüphe yararlı bir şüphedir, ve Ödipal öznedeye düşünceye yol açar ve baba bir şüphe nesnesi olarak düşünceyi zorunlu kılar. (11) Babanın adını koyan ise annedir çünkü annenin düşlemi sayesinde baba, babalık işlevini yerine getirebilir, babanın kabul görebilmesi için annenin, kendi ve çocuk arasına onu bir üçüncü olarak adlandırması gerekmektedir. Babalık işlevi yasanın aktarımını sağlamaktadır. Yasanın aktarımı kültürel yani grubun yarası, hukuki çatı, soyzinciri ve akrabalık ilişkileri bakımından enest yasağıdır. Baba oğula hem anne hem de baba ile olan enest yasağını getirmektedir. Babalık işlevinin diğer bir unsuru olan ise soyzinciri oluşturma ve döllemedir. Oğlun kendisinin de dölleyici olmaya hak kazanmasıyla, dölleme ve soyzinciri ilişkisi baba-oğul ilişkisini yeniden ortaya koyacaktır. Böylece oğula yasakları çiğnemenen babası gibi olma hakkı tanınacaktır.

Bernard Penot çocuğa karşı babalık rolü oynayan ile dölleyen erkek işlevinin birbirinden ayrıldığını söylemektedir. Babalık işlevi bir tür toplumsal- simgesel işlev olarak tanımlanmaktadır. Ancak babalık işlevinin karmaşık bir işlev olduğu kabul edilmekte ve açıklayabilmek için yine Lacan'ın tarifine dönmek gerekmektedir. Gerçek düzlem, imgesel düzlem ve simgesel düzlem. Simgesel baba aslında bir kimliğin kaynağını göstermektedir ve gerçek simgesel baba ölü babadır, yani baba veya anne ailesinden bir atadır. İmgesel baba ise, herkesin düşlemlerinde ortaya çıkan ruhsal bir imgedir, iyilik ve güvenlik sağladığı varsayılan idealize edilmiş bir tasarımdır. Gerçek baba ise fiziksel boyutta müdehale biçimiyle kendini gösterir yani anne ve çocuk arasındaki ayrımı sağlayan kişidir. (13)

Feminist kuramın gelişimiyle birlikte toplumsal yapı da değişiklikler göstermiştir. Sadece feminist kuram değil yapay üreme teknolojileri, aile yapısındaki değişimlerle birlikte tek ebeveynli ailelerin oluşması, boşanmanın daha kabul edilebilir süreç olarak kabul edilmesi babaların çocuk gelişimdeki yeri konusunda kuramlarda da değişikliklere yol açmıştır. Günümüzde babalar döllemeden itibaren başlayan süreçte çocukların yanında olmayabiliyorlar. Diğer taraftan yapay üreme teknolojileriyle birlikte bekar anneler de çocuk sahibi olabilmekte, taşıyıcı annelik veya homoseksüel çiftlerin çocuk sahibi olabilmelerinden dolayı gerçekte olmayan babalar özellikle psikanalitik teorinin ilgisini çekmektedir. Bunun yanı sıra psikanalitik kuram incelendiğinde bu konuda yapılan çok fazla araştırma ve literatür de bulunmamaktadır. Psikanalitik kurama göre gerçek babanın fiziksel veya duygusal olarak olmadığı durumlarda bile her zaman babanın içsel bir resmi veya tasarımı bulunmaktadır. Baba içsel dünyada bir obje olarak var olmaktadır.

İntrapsişik babanın oluşumu çok karmaşık bir süreçtir ve doğuştan var olan bilgilere dayanılarak çocuk tarafından oluşturulur. Bu intrapsişik babanın oluşumunda annenin gerçek babayla ilişkisi, annenin içselleştirdiği baba ve çocuğun babayla gerçek ilişkisi önemli rolleri paylaşırlar. (10) Birçok yazar annenin nesne ilişkilerinde ilk temel kişi olduğunu vurgularken Gaddini'nin bakış açısı biraz farklılık göstererek babanın dış dünyadan gelen ilk nesne olduğunu söyler. Anneyle kurulan nesne ilişkilerinde anne ve çocuk arasındaki ilişki çocuğun anneyle kendini bir bütün olmasından dolayı ilktir fakat baba dış dünyadan çocuğun içsel dünyasına giren ilk kişidir. Ve baba aslında dış dünyayla kurulan ilk nesne ilişkilerini de sembolize eder. Gaddini bu görüşü dile getirirken babanın da ikinci olduğunu ve annenin tasarımının çocukta oluşumundan birkaç hafta sonra oluştuğunu da kabul eder. (11)

Freud ve Klein, babanın penisıyla ilgili doğuştan var olan bir bilgiye sahip olduğunu varsayarlar. Daha sonra gelen psikanalistler de meme, penis ve ebeveynsel çiftin bilgisinin bilgisinin çocukta önceden var olması babanın tanınmasını ve bununla birlikte çocuğun babayla olan deneyimi de babanın intrapsişik olarak oluşmasına neden olur derler. (10,11)

Dauids içselleştirilmiş anne ve içselleştirilmiş babanın iki ayrı obje olduğunu savunur. İçselleştirilmiş anne bakım veren, rahatlatan bebeğin ihtiyaçlarını karşılarken baba bebeğin hazzı ertelemesi için gereken sınırın oluşmasında ve gerçeği değerlendirmesinde önemlidir. Baba anne ve çocuk arasında konumlanır. Julia Kristeva'nın imgesel baba konusundaki görüşleri ise annenin aşkı için ayna, çocuğun döllemesiyle ilgili ilişkiler ve annenin rahmiyle ile olan ilişkilerle bağlantılıdır doğrultusunda. İmgesel baba çocuğa sembolik düzeye geçmesi için gereken desteği sunar. Bu annenin bedeninden, annenin arzusuna ve annenin aşkına bir harektir. (14)

Şu önemli soru akla geliyor. 'İntrapsişik baba gerçek baba mı olmalıdır?' Izzard ve Barden göre annenin kendi babasıyla olan ilişkisi ve ruhsal dünyanın erkeksi kısmı bebeğe babanın rolünü aktarır. Bu görüşe ek olarak McDougall annenin bir üçüncünün olması ve olmaması durumunda da bebeği taşıdığını söylemektedir. Bu görüşü destekler nitelikteki gözlemler II. Dünya Savaşı sırasında çocuk evlerinde yapılan araştırmalarda ortaya konmuştur. Bu araştırmalarda gerçek babanın olmadığı durumlarda bile çocukların çocukların babayı içselleştirdikleri görülmüştür. Babalarını hiç görmeyen çocuklar bile babanın bir imgesini düşlemleyebiliyorlardı. Bu nedenlerden ötürü Davids bir çocuğun erken çocukluk dönemini içselleştirilmiş bir baba olmadan geçmesinin mümkün olamayacağını vurguluyor. Bu noktada normal gelişim için bu söylenebilirken Limentani'nin vajina adam tezi sorgulanmalıdır. (10,11) Limentani cinsel sapkınlıklar yani psikopatoloji konusunda yapmış olduğu bu katkı aktarım materyalinde babanın yokluğu idi. Chasseguet-Smirgel cinsel sapkınlıkların kuşaklar arası farkı inkar ettiklerini ve babanın rolünü küçümsediklerini vurgulamıştır. Kendilerini annenin arzusunun nesnesi olarak görmektedirler.

Lacan da bu noktada içselleştirilmiş bir babanın olmamasının psikoza neden olduğunu vurguladığını unutmamak gerekmektedir. Limenati'ye geri dönecek olursak vajina adamın bulunduğu çözüm

homoseksüelliğe karşı bir savunma değil, bir kadınla kurulan özdeşimin yarattığı ilkel kaygı durumuna çözümdür. Yani vajina adam babanın fiziksel olarak olmadığı, anne-bebek ilişkisine geri döner ya da o noktada kalır demektir. ‘Vajina adam’ kavramında bu kastrasyon karmaşası ve sembolik bir baba figürü yoktur. ‘Vajina adam’ olarak tanımlanan erkekler kadınla özdeşleşme ile işlevsellik gösterirler, sınırları yoktur, benlik imgeleri zayıftır, altta yatan temel intikam ve kıskançlık duyguları vardır. (10)

Sonuç

Babalık kavramını sadece döleyen olarak işaretlemek mümkün değildir. Unutulmaması gerekir ki baba ensest yasağını koyan, kuşaklar arası farklılıkların ortaya çıkmasını sağlayan, soyun devamını getiren temel kişidir. Cemal Süreyya’dan birkaç dize babalığın en iyi anlatımlarındandır.

*sizin hiç babanız öldü mü?
benim bir kere öldü kör oldum
yıkadılar aldılar götürdüler
babamdan ummazdım bunu kör oldum....*

KAYNAKÇA

- 1- Mack-Brunswick, R., The Pre-oedipal Phase of the libido Development, Psychoanalytic Quarterly, IX, 1940
- 2- Jacobson, E., Development of the Wish for a child in Boys, Psychoanalytic Studies of Child, Vol: 5, 1950
- 3- Manninen, V., For the Sake of Eternity, Scand. Psychoanal. Rev., Vol:16, 1993
- 4- Laplanche, J., Pontalis, J.B. , The Language of Psychoanalysis, The Hogarth Press and the Institute of Psycho-Analysis, 1973.
- 5- Sigmund Freud, Three Essays on Sexuality, The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, Vol. VII, 2001.
- 6- Sigmund Freud, Haz İlkesinin Ötesinde Ben Ve İd, Metis Yayınları, 2001.
- 7- Talat Parman, Babalar, Mahrem Yabancılar, Psikanalitik Denemeler, Bağlam Yayınları, 2004.
- 8- Sigmund Freud, A Special Type of Choice of Object Made By Men (Contributions to the Psychology of Love I), The Standart Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud, Vol. XI, 2001 .
- 9- Sigmund Freud, Psikanaliz Ve Uygulama, Say Yayınları, 1991.
- 10- Judith Trowell, Alicia Etchegoyen, The Importance of Fathers, A Psychoanalytic Re-Evaluation, Brunner-Routledge, 2002.
- 11- Dorothea Kay Stone, The Forgotten parent: The father’s contribution to the infant’s development during the pre-oedipal years, Auckland university of Technology, 2008.
- 12-Talat Parman, Babalar, Mahrem Yabancılar, Psikanalitik Denemeler, Bağlam Yayınları, 2004.
- 13- Bernard Penot, Bir Psikanalistin Bugün Babalık İşlevi Üzerine Söyleyebileceği Ne Olabilir?, Yalnızlık, Psikanaliz Yazıları 3, Bağlam Yayınları, 2001.
- 14- Kelly Oliver, Review: Kristeva’s Imaginary Father and The Crisis in the Paternal Function, Diacritics, Vol, 21, No 2-3, A Feminist Miscellany, 1991.

Extended Abstract

Fatherhood can not be counted just as fertilization process of the ovum. To have a baby, the impregnate a woman in fact is a big step taken from the man as being a man and transform to a father. Also the desire to have a baby is also present in man’s psychic world as a archaic phantasy. On the road of transformation of a man to a father in fact consists of too many changes since the childhood of a boy. In order to explain the term fatherhood, in this study child desire in a boy, the transition of fatherhood, the name of father and the function of father is going to be explained. The desire to have a baby for both sexes starts before the Oedipal stage. Although the development for boys and girls starts the same at the beginning but after the realization of sex differences, the way of development differs from each sex. After the discovery of vagina castration complex will be activated for boys that results the phallic identification with the father another milestone in the development of boys is that the giving up the phantasy of feminine conception of a baby and instead giving a baby to his woman make her a mother will lead the way to his fatherhood. To having a baby for a man is satisfaction in the

means of omnipotence and narcissism also but most importantly şs the feeling of immortality. Their own fathers plays an important role in the transmission of fatherhood. In the psychic life of a man fathers have a distinct importance. This importance develops the feelings of fatherhood. Expectation from a man is to continue their family tree. This can be possible only with if they form a new generation to pass their family name lacan suggest the name of father and to be the desire object of mother, to be present in the phantasies of mother, father will be placed in between the mother child dyad. Fatherhood will form the generations and put the incest phrobition. This phrpbition not only phrobits the mother to the boy but also phrobits the boy to the father from this phrobition the boy will have the right to be as his father without breaking any law. Although Freud and other psychoanalysts differs in some ways all of them describes father as a rule maker and also a protector. Freud describes pre-oedipal father as the object of love and archaic identification, ego ideal, knowledge, omnipotent protector and castrative autohority figure. But with regard of all of this the father with the mother is a caregiver also< father will be the sample, play mate and care-giver especially in the first years to the child and positive identification object as mentioned in Little Hans case. Klein proposed that for both sexes because of the relation with mother fathers are jealousy and competition object. Bion sees oedipal complex as a information source in psychic reality and in the absence of oedipal couple in psychic reality leads to severe psychopathologies. Winnicott emphasis that father is holding mother-child dyad together. On the other hand the man who plays the father role and fecunder is seperated from each other according to Penot. The fatherhood is a societal and symbolic function. In order to describe fatherhood we must return to Lacan's descriptions. Real, İmaginative and Symbolic functions< symbolic father signifies an identity and real symbolic father is the dead father, in means of an ancestor e,ther from the mother's or the father's family. Ideal father is presents in everybodies phantasy and he is a psychic image who presents goodness and safety< real father on the other hand is the real physical father eho seperates mothe from child. Fatherhood cannot be seen as afertilization process. Fatherhood is a complex and a long standing process.